

Drága Édesanyám!

Miután eltávoztam szeretett otthonomból, bujdokolva járom a világot. Nagyon hiányzol már te is, és a többi cimborám is. Remélem, mihamarabb láthatjuk egymást! Elmesélem neked, hogy mi történt ezen a hosszú úton.

Mikor a nagy vándorlás végére értem, elérkeztem Pestre, ahol egy ismeretlen asszony keseredve sírt-ritt. Mint kiderült, két fiát ölé meg egy cseh vitéz, és őket gyászolja. Ekkor eszembe ötlött, hogy tán úgy kegyelmet nyerhetnék a királytól, ha megölném ezt a cseh vitézt. El is indultam nyomban felkeresni őt, de mikor az utcán hirtelen szembejött egy szörnyen bömbölő bika, aki veszettül futott a járókelők felé. Hamar cselekednem kellett, neho' essen bárkinek baja. Megfogtam két tülkét, s a vágószékhez teremtetem, a böllérek pedig gyorsan feldarabolták. Nemhogy megköszönték a segítségemet, alamizsnát dobnak elébem. Mivel nem tudtam máshol meghálni, temetőbe kellett aludnom. Éjszaka fölébredtem szép álmumbul, majd mikor felkeltem az egyik sírdombról, Bencét, jó öreg szolgámat pillantottam meg, ki az én egyetlen Rigó lovamon ügetett. Mikor odaadta nékem a száz aranyat, nyomban megörültem, hisz tudtam, hogy te még távolról is gondoskodsz rólam, és tudom, sok pénz az, mit szolgálommal küldetted hozzám, tekintve édesapám elhunyt utáni anyagi gondjainkat, ezért nagyon-nagyon köszönöm neked a drága ajándékot. Ezek után nagy boldogságom révén cselédemmel betértünk egy öreg csárdába, ahol ittunk, táncoltunk. Még reggel elmegyek felszerelést venni, hogy méltó ellenfele legyek a rettenetes vitéznek. Bízom benne, hogy ott leszel bátorítani, mikor megmérkőzök vele, és kérem a jó Istent, hogy segítsen legyőzni őt.

Köszönöm nagyon az eddigi segítségeid, és mindent, amit eddig értem tétél! A Jézus Krisztus áldjon meg téged!

Csókol mélyen szeretett fiad, Miklós